

Serhio K. Fanhul

RAZOČARANJE

Ne sećam se nijednog sunčanog dana
tokom osamdesetih godina.

Niko ne može toga da se seti: te decenije
sunce nikada nije sijalo.

Osamdesete su prljava bara
moje ulice, stari *seati*,
siva čoja u još žučkastim barovima,
svet u sepiji, oblaci
uvek.

Zamagljen kavez ružnih betonskih zgrada,
ružni ljudi u ružnoj odeći
s velikim snovima koji polako zamiru.

Kašalj je završio na pločicama kao ispljuvak,
u grlu sve jače gušenje,
auto-bomba, auto-bomba, auto-bomba,
neonska svetla obasjavaju
najtužnije lutke u izlogu.

Osamdesete godine: moj pijani otac
gromoglasno se stropoštava
na vlažni asfalt.